

[Fanger.]

tvangslån, og så skal de derfra lånes ud til boligbyggeri, fiskerkuttere, industri, håndværk, udstykning o. s. v. På den måde har staten i dag lånt over 5 milliarder kroner ud, og de er lånt ud til en gennemsnitlig rente af $2\frac{1}{2}$ pct. Efter vor mening må staten ud af billedet som den store udlåner; så behøver staten ikke at opkræve så store skatter, og så behøver staten ikke at kaste sig over alle opsparinger og opsuge dem som statslån som f. eks. tvangslånet.

Min skitse for en skattelettelse er følgende: for det første skulle man ophøre med at opkræve tvangslånet, idet langt den overvejende del af disse penge da privatekonomisk ville blive anvendt til investeringer. For det andet skulle man afskaffe eller i hvert fald nedsætte aktieselskabsskatterne til en fast, beskeden procent af nettooverskuddet; i det omfang nettooverskuddet kommer til udbetaling til aktionærene, bliver det nemlig beskattet som indkomst hos disse, og i det omfang overskuddet forbliver i aktieselskabet, vil pengene blive anvendt til investeringer på den efter min mening mest betryggende måde. For det tredje skulle man nedsætte formueskatten eller endnu hellere lade den helt bortfalde, idet en formues afkastning jo beskattes som indkomst på lige fod med anden indkomst, og den skattemæssige formue, f. eks. i form af ejendomsskyld, ofte kun repræsenterer en fiktiv formue. For det fjerde skulle man gøre opsparingen skattefri, og det vil jeg nærmere belyse.

Da vi i sidste års sommersamling fik de nye love om afskrivninger og investeringsfonds, rejste jeg det spørgsmål, om man ikke skulle udvide den skattefri investeringsfondshenlæggelse til langt større kredse af befolkningen, til f. eks. håndværkssvende, landbrugsmedhjælpere, handelsmedhjælpere o. s. v., som kunne ønske at blive selvstændige, ligesom jeg pegede på boligen som opsparingsobjekt.

Hvad jeg nu vil foreslå, er, at alle skatteydere skal kunne få oprettet en særkonto i en bank eller sparekasse; alle hensættelser på særkontoen skal kunne fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, i hvilket hensættelsen foretages. Al mer-

fortjeneste samt indtil 20 pct. af den skattepligtiges normale skattepligtige indkomst skal kunne hensættes, og særkontoens indestående skal kunne anvendes på følgende måde: for det første til investeringsformål i samme omfang som investeringsfonds; for det andet til investering i egen bolig, enten i form af eget hus eller som indskud i form af andel eller aktie for en lejlighed i en boligejendom; beløbet hertil skal dog ikke overstige 15 000 kr.; for det tredje: hvis der hæves på særkontoen til almindeligt forbrug, beskattes det hævdede beløb i det år, det anvendes; for det fjerde: hvis særkontoen anvendes til supplerende af folkepension, beskattes det hævdede beløb på samme måde, og for det femte: hvis skatteyderen dør uden at have anvendt særkontoen, sker der en efterbeskatning, medens resten går til arvingerne. Virkningen af en sådan ordning ville efter min mening være, at interessen for at tjene mere gennem en ekstra indsats ville vokse, idet merindkomsten kunne gøres skattefri ved hensættelse på særkonto.

Siger vi f. eks., at der det første år vil ske en hensættelse på 500 mill. kr., kunne man måske spørge, om finansministeren ikke kom til at savne skatten af disse 500 mill. kr. i sin kasse; men dér går mit forslag ud på, at finansministeren skal holde sig fra alle de mange udlån, der finder sted i øjeblikket; i så fald behøver han ikke at få disse beløb ind i kassen. Hvis en arbejder f. eks. i et år kan tjene et par tusind kroner mere ved overarbejde, vil hans interesse for at tage dette overarbejde blive større, når han kan gøre ekstrafortjenesten skattefri ved at hensætte den på særkonto, og denne konto vil senere være en ekstrakilde at trække på, hvis han skulle blive syg eller arbejdsløs.

Hvad finansieringen af boligbyggeriet angår, kunne man spørge: når man ikke skulle have den nuværende statsfinansiering af byggeriet, hvorledes skulle finansieringen heraf så foregå? Ja, for det første er der finansieringen gennem de sædvanlige kredit- og hypotekforeninger og eventuelt et tredjeprioritetsinstitut; resten af beløbet skulle så skaffes ved andele eller aktier, som lejerne skulle overtage. Det normale burde være, at man skulle